

OSIECZENIE (1) *sb n*

D sg osiecz(e)niu.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. osiec.

Okaleczenie:

W połączeniu szeregowym: Niech przeto y tego Státutem ząbronia/ y przeciw wżelákíemu fromoceniu/ łáiániu/ zbiciu/ ośieczeniu/ y wżelákíemu olzpeceniu [de maledictis, pulsationibus, mutilationibus et omni turpitudine] cobykolwiek gwałt czyiemu żywotowi przynośiło ModrzBaz 77v.

Cf OSIEC

MMk